

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN

VAN 6 JUNI 2019

Het Openbaar Ministerie
en
+

Het OPENBAAR MINISTERIE
en de BURGERLIJKE PARTIJ:

POLITIEZONE X
kantoor te X

vertegenwoordigd door Mr. X, advocaat bij de balie te Antwerpen.

tegen

XXX
RRN: X
geboren te Antwerpen op X
wonende te X
Belg

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. X, advocaat bij de balie te Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot discriminatie jegens een persoon wegens diens nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen
(art. 20,1° en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw)

Te Mechelen op 23 februari 2017
ten nadele van XX,

B

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een persoon wegens diens nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur; afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen (art. 20, 2' en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33jo 444 Sw)

Te Mechelen op 23 februari 2017 ten nadele van X X,

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 4 juni 2018 door het openbaar ministerie,
- 11 juni 2018 door de burgerlijke partij,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 (nieuw) van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen op:

- 4 juni 2018 door het openbaar ministerie,
- 11 juni 2018 door de burgerlijke partij,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 14 mei 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, MC2 kamer (1 rechter), waarbij beslist werd als volgt:

Op strafgebied

De strafvordering is ontvankelijk.

Spreekt X X voor de tenlasteleggingen A en B VRIJ.

Legt de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van de politiezone ontvankelijk en er recht op doende, wijst deze af als ongegrond.

3. Rechtspleging voor het hof

a) De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 maart 2019.

- b) Het hof heeft hierbij gehoord:
- het openbaar ministerie in de uiteenzetting van de zaak en in haar vordering,
 - de burgerlijke partij de Politiezone in haar middelen ontwikkeld door haar voormelde advocaat, die een conclusie neerlegde,
 - beklaagde X Bert in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat, die een conclusie neerlegde.
- c) De in de processtukken aanwezige conclusies en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen

- a) Het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het bestreden vonnis is ontvankelijk enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Bij regelmatig verzoekschrift van 4 juni 2018, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan.

- b) Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen het bestreden vonnis is ontvankelijk enkel voor zover deze beschikkingen haar burgerlijke belangen betreffen. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Bij regelmatig verzoekschrift van 11 juni 2018, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert de burgerlijke partij een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan.

4.2. Beoordeling ten gronde

4.2.1. Omvang van de beoordeling ten gronde

- a) Rekening houdend met wat onder randnummer 4.1. van dit arrest is voorafgegaan, liggen ten aanzien van beklaagde de strafrechtelijke verantwoordelijkheid en de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor wat betreft de feiten van tenlasteleggingen A en B en desgevallend, als onlosmakelijk vervolg daarvan, de straftoemeting en de oorzakelijke schadebegroting, aan de beoordeling van het hof voor.
- b) Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.2.2. Beoordeling van de schuld

- a) Het hof herneemt de feitelijke beoordeling en de samenvatting van het opsporingsonderzoek door de eerste rechter opgenomen op pagina's 3 tot en met 8 van het bestreden vonnis en maakt deze tot de zijne.

- b) Aan beklagde, hoofdinspecteur bij de lokale politie, wordt verweten op 23 februari 2017 middels de verzending van een meme aan bepaalde collega's, te hebben aangezet tot discriminatie en haat of geweld jegens politiecommissaris X X omwille van haar huidskleur. Aldus wordt beklagde niet vervolgd voor het discrimineren van een persoon, maar voor het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld tegen een persoon.

Beklagde betwist niet de betreffende meme te hebben opgemaakt en navolgens viraal te hebben verzonden. De precieze wijze waarop de meme tot stand werd gebracht, acht het hof niet relevant in functie van de schuldbeoordeling. Evenmin kan er discussie over zijn dat de meme door eenieder van de bestemmingen wel degelijk als een geconstrueerde foto kon worden herkend.

- c) De geveeerde strafbaarstellingen gaan verder dan het louter uiten van ideeën, informatie of kritiek. De enkele uiting van een mening, ook al is deze scherp of polemisch, blijft immers steeds vrij. Voor strafbaarheid aan de misdrijven omschreven in de artikelen 20, 1° en 20, 2° Antiracismewet moet integendeel een 'aansporen' of een 'aanstoken' en ook de bijzondere wil daartoe in hoofde van de dader zijn bewezen.

Het 'aanzetten tot' kan enkel strafbaar zijn indien wordt aangetoond dat er sprake is van een voornemen om aan te zetten tot discriminerend, haatdragend of gewelddadig gedrag. Er dient een manifeste wil aanwezig te zijn om derden aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld, waarbij in voorkomend geval ook de context mee te evalueren is. Strafbaarheid vereist derhalve steeds het bewijs van dit bijzonder opzet (vgl. Arbitragehof 6 oktober 2004, nr. 157/04 en Grondwettelijk Hof 12 februari 2009, nr. 17/09).

- d) De thans voorliggende dossier-elementen noch het onderzoek ter terechtzitting overtuigen het hof, zoals evenmin de eerste rechter, om beklagde schuldig te achten aan de hem ten laste gelegde feiten zoals omschreven in de akte van aanhangigmaking.

Het hof stelt vast dat er onvoldoende objectieve elementen in het strafdossier voorhanden zijn waaruit met voldoende zekerheid kan worden afgeleid dat beklagde doelbewust anderen, in de eerste plaats directe collega's, heeft willen opzetten tot discriminatie of tot haat of geweld opzichts X. Veeleer blijkt sprake te zijn geweest van een misplaatste grap, waarbij onzorgvuldig werd ingeschat dat deze tot uiteenlopende interpretatiemogelijkheden kon leiden en niet door iedereen gesmaakt zou worden of als exorbitant kon worden beschouwd. Vermits daarbij niet met aan te nemen zekerheid is aangetoond dat beklagde handelde met de bijzondere wil om aan te sporen tot discriminatie of tot haat of geweld, beging hij geen overtreding van de Antiracismewetgeving en behoorde zijn handelen tot de vrijheid van meningsuiting. Dit gebrek aan het vereiste bijzonder opzet is te dezen vaststaand ongeacht de wijze waarop de bestemmingen van beklagde of derden zijn boodschap hebben gepercipieerd. Het volstaat met name niet dat een ontvanger de betrokken actie van beklagde racistisch acht, dat daarmee in hoofde van beklagde hoe dan ook het moreel element van het strafbaar handelen zou zijn bewezen.

Voormelde besluitvorming kwam tot stand op grond van alle voorliggende beoordelingsgegevens, zowel deze bijeengebracht in het strafdossier op basis van het vooronderzoek als deze aangebracht door partijen zelf, waarbij het hof meer in het bijzonder naar de navolgende concrete vaststellingen verwijst.

- e) De meme van 23 februari 2017 vertoonde de beeltenis van X, niet van onbekende personen met een andere huidskleur dan beklagde. X X was op 1 oktober 2016 van de lokale politie Antwerpen overgekomen naar de Politiezone. Zij was derhalve nog geen vijf maanden werkzaam in hetzelfde korps als beklagde. X X was in de Politiezone diensthoofd van de dienst wijkwerking en diversiteit. Zij coördineerde mee de wijkwerking en nam er daarnaast de cel diversiteit bij (stuk 147).

Beklaagde was werkzaam in het interventieteam en was dus geen rechtstreekse collega van X X. Hij kende haar wel, maar had haar slechts enkele malen gezien. Omgekeerd kende X X beklagde helemaal niet en stelde zij 'er zelfs geen gezicht op te kunnen plakken'. De meme van beklagde bevatte mitsdien de foto van een binnen het politiekorps voor eenieder bekend persoon zonder dat het daarbij om een persoonlijke kennis ging van beklagde of van de bestemmingen van zijn verzending. Daarbij staat het tevens vast dat beklagde de meme verzond in een besloten gebruikersgroep WhatsApp 'x ' en afzonderlijk nog naar xx, een andere collega die hij persoonlijk kende.

Zodoende stuurde beklagde de kwetsieve meme slechts naar een beperkt aantal directe collega's, niet naar alle overige leden van het politiekorps en dus ook niet naar X X zelf. Hoewel beklagde er redelijkerwijze vanuit moet zijn kunnen gaan dat een dergelijke gebruikersgroep nooit geheel hermetisch blijft, blijkt hij in eerste instantie toch een beperkte verspreiding van zijn meme voor ogen te hebben gehad. Uit het dossier blijkt geen enkele indicatie dat hij zelf gepoogd of aangedrongen heeft op een ruimere verspreiding van zijn meme onder andere collega's. X X zag de foto voor het eerst 's anderendaags nadat binnen de Politiezone desbetreffend reeds deining was ontstaan.

- f) Uit veelvuldige overeenstemmende en samenhangende verklaringen, alsook feitelijke elementen vervat in het strafdossier, leidt het hof af dat omtrent de persoon en de attitude van X X, die nieuw was en met een eigen opdracht binnen de korpsleiding fungeerde, binnen het politiekorps enig ongenoegen leefde. Of dit vooral bij de interventieploegen gedragen gevoel op enige waarachtigheid gestoeld was, is hier niet relevant en blijkt onvoldoende, maar het hof is wel overtuigd dat bij meerderen het gevoelen leefde.

In dit verband is onder meer te refereren naar de accorderende verklaringen XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX en XX. Meestal kwamen de kritieken neer op onvriendelijk gedrag vanwege X X, zoals niet begroeten, wegstaren, de hand niet schudden,... Enkel stelden dit reeds persoonlijk te hebben ervaren of opgemerkt, anderen hadden het als gerucht vernomen. Alleszins leefde de algemene perceptie al ruim voor 23 februari 2017. X X verklaarde daarover dat zij verschillende collega's nog niet goed kende en zij haar niet, maar dat zij hen wel begroet, maar dat dit niet noodzakelijk hoeft te zijn door hen een hand te geven (stuk 145). Dat zij daarbij zelf haar gedrag zou hebben aangepast afhankelijk van andermans huidskleur, is totaal uit de lucht gegrepen, wordt door niemand overtuigend voorgehouden en is evenzeer irrelevant voor de verdere oordeelvorming van het hof.

xx, ook lid van het interventieteam en dus rechtstreeks collega van beklagde, stelde hierover op 9 mei 2017: "... Op het einde van de pauze ging ik met x (beklaagde) terug naar de grote briefingzaal. Er waren nog enkele mensen bij, maar ik weet echt niet meer wie. Op dat moment passeerde CP X. Ik stak mijn hand naar haar uit en zei goeiemiddag. Zij draaide echter haar hoofd naar de andere kant. Enkele passen verder draaide ze zich terug om en verontschuldigde ze zich en gaf ze mij alsnog een hand. Ik was geschrokken van haar reactie, het kwam raar over. We zijn dan verder de zaal ingegaan en er was wat commotie over. Toen vernam ik dat zij wel vaker geen goeiedag zegt. Dan hervatte het overleg en even later passeerde de foto via WhatsApp. Het ging over CP X die geen hand gaf... De groep linkte het meteen aan het voorval aan de deur en aan de reputatie die CP X heeft, van geen goeiedag te zeggen. " Hieruit is niet anders te besluiten dan dat de actie van beklagde rechtstreeks te relateren was aan deze kort voorafgaande gebeurtenis. Te verwijzen is naar de vraag 'En waarom zou ik je een hand moeten geven?' op de meme van 23 februari 2017. Klaarblijkelijk had het aanvankelijk niet groeten door X X beklagde ertoe aangezet daarover een mème te vervaardigen en te verspreiden. Wellicht was beklagde even vooraf zelf geconfronteerd met het gerucht dat reeds intern leefde.

- g) De voorliggende vaststellingen en verklaringen reveleren eveneens dat de gebruikersgroep WhatsApp ' voornamelijk een forum betrof voor ludieke boodschappen of om humoristische berichten te delen. Vaak waren deze werkgerelateerd of waren deze rechtstreeks gericht tegen collega's persoonlijk. Tevens werden frequent mèmes gepubliceerd, niet enkel door beklagde,

maar ook door zijn collega's van het interventieteam. De gerecupereerde berichten die als illustratief kunnen gelden, laten daarover geen enkele twijfel (stukken 181 tot en met 203).

Meerdere verklaringen geven aan dat dergelijke boodschappen ook in andere WhatsApp-groepen voorkwamen. Blijkens de onderzoeksinformatie was dit minstens ook het geval voor de gebruikersgroep 'X'. De conversaties geven blijk van een vorm van geestigheid, gekenmerkt door stekelig gesar over en weer, die wellicht eigen is binnen politieteams en die niet zelden op een politionele werkvloer terug te vinden is. De foto's en mèmes op bewaarkastjes in het politiecommissariaat etaleren eenzelfde humorcultuur. Vaak wordt onderling de draak gestoken of wordt met collega's de spot gedreven. Afgaand op de stukken waarop het hof vermag acht te slaan, liet beklagde zich op dat punt niet onbetuigd.

Het voorgaande vindt onder meer bevestiging in de daarover gelijklopende verklaringen van XX, XX, XX en XX. De gebruiksgroep WhatsApp 'X' betrof onmiskenbaar een in wezen besloten groep waarin door de leden grotendeels ludieke teksten en foto's werden gepost.

- h) Het is niet ondenkbeeldig en ook de overtuiging van het hof dat beklagde met zijn meme van 23 februari 2017 wilde inspelen op wat hij die dag in verband met X X had waargenomen en dat hij daarmee de ludieke toer wilde opgaan, zoals gebruikelijk in de besloten gebruiksgroep WhatsApp 'x'. Zulks beantwoordt aan een zekere logica, daar hij in de uren voordien en eveneens later ook reeds meerdere memes en foto's (een kleine tiental) in de WhatsApp-groep had gepost, waarvan enkele betrekking hebbend op het politiewerk, het eigen korps en een andere collega (Hilven Alain). De meme met X X was dus geenszins incidenteel, maar maakte deel uit van een reeks grappig bedoelde posts. De afbeelding werd verzonden nadat gedurende de die dag gegeven uiteenzetting reeds talrijke ludiek bedoelde berichten werden gewisseld tussen verscheidene leden van het interventieteam.

De stelling van beklagde dat de mème met X X eveneens met een ludieke intentie werd verstuurd, komt in het licht van de gegeven omstandigheden waarheidsgetrouw voor. Het lijkt weinig aannemelijk dat beklagde een boodschap zou plaatsen met het oogmerk om tot discriminatie en haat aan te zetten, terwijl deze geprangd zou zijn tussen speelse en lichtvoetige berichten op een in de eerste plaats humoristisch forum. Zo zulks daadwerkelijk het bijzonder opzet van beklagde zou zijn geweest, zou dit met grote waarschijnlijkheid op een andere wijze zijn aangepakt.

Om die reden volgt het hof beklagde ook in zijn verweer dat de mème opgemaakt was als bedoeld met een uitspraak van de afgebeelde X X zelf, meer bepaald 'Jou(w) kleur staat mij niet aan' (in groter lettertype), te meer daar dit een klassieke formule van een mème betreft. Daar waar de vraag 'En waarom zou ik je een hand moeten geven?' betrekking heeft op de wijze waarop X X met haar collega's, waaronder xx, omging (en wat de ganse WhatsApp-groep bekend was), zou de tweede zin een vorm van citaat betreffen zogenaamd komende van X X. De verwachte geestigheid zou dan bestaan uit de combinatie van deze uitspraak met de specifieke functie van X X als hoofd van de cel diversiteit en bevoegd voor de niet-discriminerende aard van huidskleur in de werking van de Politiezone.

Dienvolgens vormde de post van beklagde een weinig geslaagde poging tot satire alsof X X als diversiteitsverantwoordelijke iemand de hand niet zou reiken omwille van diens huidskleur. In die betekenis belande de 'kleur die mij niet aanstaat' niet de huidskleur van X X aan, maar refereerde dit naar haar specifieke functie als diversiteitsambtenaar. Uit meerdere getuigenissen blijkt dit ook op die wijze ervaren te zijn door meerdere leden van de WhatsApp-groep. xx, xx, xx, xx, xx en xx geven aan de mème van beklagde als grap begrepen te hebben alsof de weergegeven woorden door de afgebeelde persoon zouden zijn uitgesproken.

Overigens verklaarde ook X X zelf dat het perfect mogelijk was dat dergelijke bedoeling achter de verspreiding van de foto zat, waarbij zij er overigens terecht aan toevoegde dat het voor een

buitenstaander niet evident is de foto te relativieren (stuk 146). Hoewel beklagde er geredelijk vanuit had moeten gaan en kon verwachten dat zijn mème ook buiten de WhatsApp-groep zou worden verspreid en hem in die mate grote onbezonnenheid te verwijten valt, toont dit evenwel nog niet aan dat hij de mème met het vereiste bijzonder opzet opmaakte en deelde.

- i) Ten overvloede en ter ondersteuning van het voorgaande onderlijnt het hof verder dat uit geen enkel onderzoeksgegeven in hoofde van beklagde een naar racisme neigende ingesteldheid kon worden opgemaakt of afgeleid. Het nazicht van de computer en de telefoons van beklagde waren desbetreffend negatief. Vele collega's konden geen enkel incident voor de geest halen waarbij beklagde racistisch, discriminerend of haatdragend gedrag zou hebben geëtaleerd of gepromoot (cfr. de verklaringen van xx, xx, xx, xx, xx en de collectieve verklaringen door beklagde neergelegd als overtuigingstukken 7 en 28).
- j) Aangezien niet bewezen is dat beklagde handelde met het bijzonder opzet om aan te zetten tot discriminatie of tot haat of geweld jegens X X, kan hij niet schuldig verklaard worden aan de hem ten laste gelegde feiten A en B. In het perspectief van deze niet-schuldigverklaring behoeft de vraag of beklagde materialiter handelingen stelde die tot discriminatie, haat of geweld hebben aangezet in de omstandigheden bedoeld in artikel 444 Strafwetboek, geen verder antwoord meer. De concreet vervolgte feiten zijn niet van aard dat een alternatieve omschrijving zich enigerwijze zou kunnen opdringen. Beklagde dient daarom te worden vrijgesproken van de feiten onder tenlasteleggingen A en B.

Aan voormelde oordeelvorming wordt geen enkele afbreuk gedaan doordat beklagde in de loop van het vooronderzoek zijn verklaring wijzigde of telefoniegegevens heeft verwijderd. Deze vaststellingen bewijzen op zich niets ten aanzien van de concreet vervolgte feiten en kunnen ingegeven zijn door motieven vreemd aan de huidige vervolging. Evenmin mag te dezen worden voorbijgegaan aan de beduidende impact en de ogenschijnlijk geëxalteerde atmosfeer waarin de gebeurtenissen en de eerste onderzoeksmaatregelen van 23 en 24 februari 2017 plaatsgrepen binnen een politionele omgeving. Enige ongerustheid of radeloosheid in hoofde van beklagde op dat ogenblik moeten hem achteraf niet ten kwade worden geduid. Evenmin is de wijziging van een verklaring als ongeoorloofd of per definitie als à charge aan te merken.

- k) Voormelde besluitvorming kan niet ongedaan worden gemaakt door de in conclusie van de burgerlijke partij verder aangedragen elementen.

4.2.3. Beoordeling ten gronde op burgerrechtelijk gebied

Gelet op de verleende vrijspraak is het hof niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11,12,14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162,185,190, 190ter, 194, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie enkel ontvankelijk voor zover het de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft.

Verklaart het hoger beroep van de burgerlijke partij de Politiezone enkel ontvankelijk voor zover het de beschikkingen ten aanzien van haar burgerlijke eis betreft.

Opnieuw recht doende in zijn geheel.

6.1. Op strafrechtelijk gebied

Verklaart beklaagde X Bert niet schuldig aan de feiten van tenlasteleggingen A en B, spreekt hem vrij van deze feiten en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Laat alle kosten van de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Belgische Staat.

6.2. Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de rechtsvordering van de burgerlijke partij de Politiezone.

Veroordeelt de burgerlijke partij tot de kosten van haar burgerlijke vordering, in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij en begroot op 31,30 euro.

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de C6 KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZES JUNI TWEEDUIZEND EN NEGENTIEN

Aanwezig:

XX, Raadsheer d.d. Voorzitter,
XX, Raadsheer,
XX, Raadsheer,

Het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het proces-verbaal van de terechtzitting

XX, Griffier,